

Rom 9, 19

19: Du vil da si til meg: Hva mer har han da å klage over? For hvem kan stå imot hans vilje?

Fra de eksemplene han har hentet fra Skriften har Paulus i verset foran avsluttet med denne konklusjonen: "Gud forbarmer seg over den han vil, og forherder seg over den han vil". Da var det en ganske naturlig innvending fra en stolt jøde: "Hva mer har han da å klage over? For hvem kan stå imot hans vilje?". Hvis alt bare avhenger av Guds vilje, om Gud skal forherde mennesker. Og hvis han forherder den han vil, (den som er forherdet, er jo ikke i stand til å være lydige mot Gud). Hvordan kan han da beskyldes for ulydighet, eller "klage over" den som han selv har valgt å forherde? "For hvem kan stå imot hans vilje?" dvs. har det noen gang vært noen som har hatt makt til det? Såpass skarp innvending er Paulus forberedt på, fra en stiv og stolt jøde.

Fremdeles bruker Paulus harde og støtende ord, for å vekke og uroe de egenrettfærdige jødene som bare pukker på at Gud krever rettferdighet (v. 14). Og etter deres oppfatning betyr jo det at Gud skal gi alt godt, også frelsen, til dem som med nidkjærhet i lovens gjerninger jager etter rettferdighet. Det er nettopp apostelens hensikt å uroe og knuse disse menneskene, og skjerpe deres oppmerksomhet skarpt mot den dypere avklaringen han til sist gir dem (v. 30-33). Derfor gir han dem fremdeles ingen nærmere forklaring på denne innvendingen. Han framholder fortsatt bare Guds suverene makt og rett til å gjøre med oss det han selv vil. Ja, han karakteriserer denne innvendingen som fullstendig ugudelig, og kaller det for å "ta til motmæle mot Gud":